

ВИКОРИСТАННЯ КОУЧИНГУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ

Приходько Станіслава Олександрівна

доцент кафедри філології і лінгводидактики ХНАДУ,

кандидат педагогічних наук, доцент

e-mail: morgan.sa92@gmail.com

Дистанційний формат навчання, що сьогодні є основним в українських університетах, вимагає визначити такі ресурси освіти, що будуть адекватними інструментами організації продуктивної роботи в цифровому середовищі та забезпечать реалізацію повноцінного освітнього процесу. Нажаль, певна кількість викладачів не акцентують увагу на важливості інтерактивної взаємодії зі студентами, формування в них навичок самостійного здобуття знань, обмежуючись навчанням за найпростішою схемою «надання нового матеріалу – контроль». Цей спосіб навчання не може бути ефективним у роботі з іноземними студентами на початковому етапі навчання, оскільки далеко не всі студенти мають високий рівень мотивації та навички самоорганізації. Іноземні студенти потребують навчальної співпраці з викладачем, а для цього викладачеві потрібно бути ще й консультантом, мотиватором, коучем.

Коучинг можна визначити як педагогічну методику, що спрямована на розкриття потенціалу студента для досягнення ним максимального результату у навчанні. Ця методика спрямована більш на допомогу студенту у самонавчанні, ніж на навчання. Викладач-коуч створює креативну атмосферу, спрямовує процес самостійного отримання студентом нового досвіду, знань, формування необхідних компетенцій. Його завданням є організація продуктивного діалогу, сприяння вдосконаленню і максимально ефективного використанню особистісних якостей студента, стимулювання самостійного усвідомлення накопиченої інформації.

Впровадження технології коучингу до освітнього процесу з іноземними студентами потребує зміни певних принципів педагогічної взаємодії, що належать до професійної компетенції викладача. Коучинг є роботою не у форматі «викладач – група», а, скоріше, в консультативному форматі «викладач-наставник – окремий студент». Основою професійних навичок коуча є компетентність у сфері особистих якостей (уміння бачити сильні сторони та перспективи розвитку кожного студента, вміння створити довірчі відносини, вміння організувати діяльність для досягнення результатів тощо); компетентність у постановці навчальних цілей та завдань (здатність залучати студентів до постановки цілей та завдань навчання, створення бачення найкращого результату навчання та шляхів його досягнення); компетентність у сфері мотивації (уміння відчувати можливі психологічні проблеми студента, допомогти йому в адаптації, знайти мотивуючі фактори саме для нього, створити умови для активізації його творчих можливостей студента та ін.).

У педагогічній технології коучингу як ні в одній іншій виховні аспекти є невід’ємно пов’язаними з навчанням. Оволодіння знаннями організоване таким чином, що бар’єри психологічного характеру (страх граматичних помилок, страх бути незрозумілим або не зрозуміти співрозмовника, ситуації неуспіху у запам’ятовуванні нової лексики чи провалу на іспиті) можна усунути, пропонуючи студенту ставитись до отримання знань і умінь як до фрагментів, що розвиваються.

Успішним використання коучингу у мовній підготовці іноземців може бути лише за умов усвідомлення студентами існування різниці між тим, хто вони є і тим, ким хотіли б стати; готовності думати і діяти новим, незвичним для них способом, здійснювати зміни та вживати відповідні для цього дії. І, найголовніше, розуміння того, що за результат відповідають саме вони, а не викладач-коуч.

Доречним для розвитку у студентів навчальної мотивації та навичок самопрезентації стане використання таких сучасних методів навчання, як метод

створення ситуації пізнавального диспуту, метод проектів, аналіз «кейсів», створення портфоліо як форми оцінювання.

Педагогічна технологія коучингу відкриває широкі перспективи для мотивації іноземних студентів до вивчення мови, формування в них вміння самостійно формулювати цілі та обирати ефективні стратегії їх досягнення, брати на себе відповідальність за результати навчання.

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ РОБОЧОГО ЗОШИТА З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

В.В. Тараненко

ст. викл. кафедри філології та лінгводидактики ХНАДУ

Важливою складовою успішної підготовки іноземних громадян до вступу в заклади вищої освіти України є вивчення української мови. Фактором успішності навчального процесу може стати вдале поєднання навчальної інформації з можливістю випробувати її на практиці на загальній платформі. Такою платформою може стати методично грамотно створений робочий зошит. Нині багато фахівців працюють над цим питанням, зокрема І. Драч, Г. Іванишин, Л. Красовська, Л. Куплевацька, О. Палінська, У. Соловій та інші.

Обґрунтуванням доцільності створення робочого зошита займалися О. Литвин, Н. Лисенко, О. Палінська, К. Дегтярьова та інші. Зокрема К. Дегтярьова відзначає, що робочий зошит вирішує проблему індивідуального підходу, особливо до гіперактивних учнів з розсіяною увагою. [1, с.55]

До переважних дидактичних можливостей робочих зошитів належать наступні:

- наявність теоретичної навчальної інформації, яка може супроводжуватись багатим наочним матеріалом;